

ACC. NR. 4392

Landskap: Småland Upptecknat av Henrik Hasselgren.  
Härad: Konga Adress: Värjö  
Socken: Väckelsång Berättat av: Torgu Ringius (33 år)  
Uppteckningsår: 1934 Född år ..... i Väckelsång

Uppteckningen rör Jägare sig Skogsbrunn. sid.  
1-2.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

2 sid. +  
1 brev.

Länsveterinär  
 Henrik Hasselgren  
 Dr. Phil.

Växjö den 21 Sept. 1934.  
 Storgatan 18.

Träffas säkrast vard. kl. 9-11 f. m.  
 Telefon 521.

Herr Docent.

Vad skall man rimligen kunna tänka sig för en förklaring till detta ? (bil)

Namnförklaringar uppges här, men behöva ju ej anföras i en ev. tryckt uppsats.

Tage Ringius, Saxagård, Väckelsångs socken, Hallagårdshagen, Per Ringius.

Jag har meddelat det efter noggranna "förhör". Min sväger är ytterst pålitlig och sanningsenlig och kan s.s. ej själv finna någon förklaring till det hela. En hallucination? Han har aldrig förr någonsin sett eller hört något oförklarligt. Han är alltid van att jaga ensam, ty bägge bröderna kunna ej gå ifrån gården och en sjuklig mor. Hushållet f.ö. endast en syster, alltså fyra personer, inga tjänare.

Tage har efter händelsen i onsdags ej velat gå ut i skogen och jaga, vilket eljes varit hans avsikt och vartill han nu haft tillfälle några dagar. Han blev ytterst obehagligt berörd av detta och gick direkt hem.

Vad tro ?

Högaktningfullt

Henrik Hasselgren

1. bil.

En uppenbarelse av skogssnuvan.

-----

Onsdagen den 19 september 1934 gick min svåger , lantbrukaren T.R.,  
33 år gammal, ut att söka skjuta något kring sin gård S. i V. socken av *Väckelångs sn.*  
Kronobergs län, medtagande sin hund. Klockan var ungefär halv sex vid  
utgåendet, kvällen var klar och vacker och han var åter hemma klockan  
sju, var sålunda ej länge ute. Avsikten var att skjuta en hare. Detta lyckades  
emellertid icke . Klockan kunde väl <sup>a/</sup>väl bortåt halv sju , solen  
hade sålunda nyss gått ned, men det var naturligvis alldeles ljust  
ännu, då T. stod i en skogskant i den s.k. H.hagen vänd inåt skogen.  
Han vände sig om ett ögonblick om och såg utåt fällan, icke för att han  
hörde något ljud, ty det var alldeles tyst, och fick då se följande:

En till synes ung och skön och smärt flicka rörde sig på fällan un-  
gefär 10 meter ifrån honom. Han såg henne alldeles tydligt och under om-  
kring 1 minut. Konturerna voro obestämda, ej tydliga. Hon svävade över  
de små ojämnheterna å fällan, liksom dansande och vridande , så att han  
även såg henne bakifrån. Han nämner detta särskilt därför att han ju  
hört talas om skogssnuvan och hennes underliga bakdel. Denna uppenbarelse  
var dock liksom klädd i ljusa kläder runt om. Slutligen liksom sjönk hon  
ned i jorden och försvann. Hunden var ej närvarande vid uppenbarelsen,  
utan inne i skogen. T. gick sedan synen försvunnit fram de få stegen,  
där det hela utspelat sig, men kunde ingenting se. Han var ej trött och  
hade ej smakat sprit. Han har sedan sitt fjortonde år jagat , men al-  
drig förr iakttagit något oförklarligt ute i skogen. Det förelåg ej  
dimma och det var s.s. fortfarande alldeles ljust. Han kan ej på något  
sätt förklara detta. Han blev obehagligt berörd av det hela, men ej sjuk.  
Hans år 1931 bortgångne fader , även en ivrig jägare hela sitt liv,  
berättade sig dock vid något tillfälle ha sett något dylikt. Hans äldre  
bror P. även jägare, har aldrig iakttagit något oförklarligt.